

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Reverendissimo In Christo Patri Ac Domino, D. Sasboldo Vosmero,
Archiepiscopo Philippensi Digniſimo S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

REVERENDIS-
SIMO IN CHRISTO PA-
TRI AC DOMINO, D. SASBOL-
DO VOSMERO, ARCHIEPISCOPO

Philippenſt dignissimo S.

Deò sunt stupenda Omnipotētis Dei magnalia, Præsul amplissime, quibus electos suos, etiam luteo hoc egestu lo conclusos, in terris olim misericordiauit, ut ad digne conscribendum, nonnulla perplexa valde prima fronte cum apparent: tum incredibilia penè ob mirabilem altitudinem & excellentiam, haud pauca sanè videntur. Et quidē si humana sapientia temporariam illam claritatem vix sufficit debitibus coloribus depingere, & comprehendere, quantominus ipsam æternam perfectionē delineare poterit & intellectu capere? Humanam quippe refugit notitiam, quam magna multitudo dulcedinis cœlestis, quanta gloria, quantaque dignitas apud Altissimum præparata sit his: qui eum hīc dilexere & coluere in veritate. Vndē meritò fidelū quisque cum Regio Psalte exclamat: *Mihi autem Psal. 136.
nimis honorificati sunt amici tui: nimis confortatus est 144.
principatus eorum; Memoriam abundantiæ suavitatis tua eructabunt.*

Rerum quidem mirabilem exempla quod attinet, cum & in hoc & in reliquis Tomis innumera penè extant: pauca quædam ex præcipuis hīc commoratis sufficiet. Primus igitur sese offert cœlestis auxilæ clauiger D. Petrus; qui sicut inter omnes Apostolos à Christo, primatu inter omnes, est auctus, ita etiam præclariora quædam & insigniora ab eo miracula edi concessit; Illa nimirum, de quibus hæc in Actis S. Euangelista; tu plateas, inquit, ejiciebat infirmos, & ponebat in lectulis & grabatis, ut veniente Pedro, saltem umbra illius obumbraret quenquam illorum,

*Actor. 5.
¶ libe.*

) (2

P R A E F A T I O.

liberarentur ab infirmitatibus suis. Et post pauca; afferentes ægros & vexatos à spiritibus immundis: qui curabantur omnes. Hinc sanè vnius fuisse Petri curare languentes umbra corporis, luce meridiana clarius elucet: si namque cæterorum Apostolorum umbra id præstisset, quid tanta compressio in exponendis infirmis, quos Petri transuntis umbra curaret? Potò si tunc op̄m ferre poterat umbra corporis, quanto magis nunc plenitudo virtutis? Si tuac supplcantibus proderat aura quedam pertransuntis, quanto magis gratia nunc permanentis? Quid dicam de sacris eius vinculis, quæ velut nobilissimæ victoræ gloriosa trophyæ, omnium ferè sanctorum Patrum egregijs celebrata præconijs, in Ecclesia sunt perpetua memoria consecrata? Et quidem meritò. Si namque quedam species vacue imaginis habere potuit in se vim salutis, quanto magis de corpore meruerunt attrahere salubritatis, ferreo pondere saxis impressa membris vincula passionis? Optimo itaq; iure per oēs Christi Ecclesijs, auro pretiosius multo habetur ferrū illud pænaliū vinculum: quod sanè olim adeò illustribus miraculorum signis diuina virtute fuit glorificatum: vt visitatissimum fuerit Romanis Pontificibus, præstantissimi munib; 1. epist 6. lib. 6. e-
pist. 23.

Gregor. Papa
lib. 1. epist 6. lib. 6. e-
pist. 23.

Autor. 19.

Luc. 8.

Occurrit secundo loco gentium doctor D. Paulus; cuius admirandas operationes Euangelista paucis perstringens, Virtutes, ait, non quasi libet faciebat Deus per manum Pauli; ita ut etiam super languidos deferrentur à corpore eius sudaria & semicinctia: & recedebant ab eis languores, & spiritus nequam egrediebantur. Optimè sanè haud communes ac paucim fieri solitas has appellat virtutes S. Lucas, quæ per sudaria & semicinctia cum Pauli corpus terigissent, Ephesi edebatur. Mirari namq; visus est & ipse Dominus subsequenti & eum comprimenti turbæ, quando vestis suæ simbriæ tactu scalit ex se virtutem exisse, ac rogans dixit; quis me

seri-

P R A E F A T I O .

terigit? Quin & maiores hæ virtutates videri poterant, quæ non vestrum tunc corpori Apostoli inhæ rentium, sed earum quæ aliquando Pauli corpori adhæsisserunt tactu editæ sunt; ut meritò de suis olim ipse Dominus dixerit. *Qui credit in me, opera quæ ego facio, Ioan.14.*
¶ ipse faciet: & maiora horum faciet.

Matth. 9.
Marc. 5.

Apparet sane in his stupenda Spiritus sancti in animabus fidelium operatio; adeò ut quamcunque ille suis charismatibus perfuderit, non tantum illam ea virtute sanctificari, verùmetiam redundantia & excrescentia superfluentis mensuræ ac exuberantis gratiæ, quæcunque illi inhærent, diuina virtute perfundi; & ea quidem, quæ terrenis pariter ac cælestibꝫ imperans, dæmones cruciet, & in fugam conuertat: & supra naturæ vires morbo languentes restituat sanitati; quemadmodum de sudarijs & semicinctijs Pauli diximus; quæ à corpore eius delata languores curabant: & prauos dæmones abigebant.

Hinc certè tam Christi Domini, quam Pauli Apostoli exemplo & auctoritate, cultum sacrarum reliquiarum in Ecclesia institutum, stabilitū, eundemque ab Euangelistis scriptis testatum, atque miraculis comprobatum, initiu sumpsiſſe exploratissimum est; vt non sit qui iure calumniā facere possit, si exemplo hæmorrhioſæ & aliorū, qui (testante Euangel.) tangentes eandem Domini simbriam sanabantur; atque Ephesiorum credentium, Christi, Pauli ac cæterorū sanctorum, quisque fidelium reliquias petat: vt ex illis hauriat illam gratiam, q̄ illi olim sunt fide prævia consecuti. Si vero quis Hagiomachus eò temeritatis & procaciæ procedat, vt non dicam Christi vestis oram, ipsa Pauli sudaria & semicinctia, verūm aliorū in cælis regnantium sacras reliquias nullius virtutis habeat, sane in eo malis dæmonibus peiorem fessè exhibebit; qui non modò eadem sudaria Pauli ac semicinctia, verùmetiam aliorum plurimorum sanctorū (vt pasim in illorum gestis viderè est) reliquias exhortantes, carundemque virtutem haud pati suf-

Luc 8.

Matth. 9.

Marc. 5.

Marc. 6.

P R A E F A T I O.

ferentes, cum se ab illis cruciari, torqueri, adurique exclamarent: tum ab obsecris diu corporibus eiulabundi fugiebant. Porro quae sunt diuinitus concessa, orarijs & semicinctijs, eadem Pauli ossibus haud esse attributa, vel hæc omnia Paulo priuatim & non cæteris sanctis omnibus communicata, neminem ab exordio nascentis Ecclesiæ Patrum dixisse inuenimus.

Longum verò nimis foret, omnes eos qui extra Ecclesiam Catholicam per diuersarum hæresum abrupta præcipitia fere dederunt, cultumque sacram reliquiarum impugnâunt. hic recensere. Nos autem

a De Eccles. penes quos Catholica veritas, cum a Gennadio & dog.c.73. cæteris b Orthodoxis Patribus (quos breuitatis stu-
b Apud Rob. dio omittimus) Sanctorum corpora, & præcipue beato-
Bellar. tom.1 rum martyrum reliquias, perinde ac si Christi membra cœ-
Contr. 7. semus sincerissime honoranda; & Besticas eorum nominis
Lib. 2. c. 3. bus appellatas, velut locas sanctas ad uino culti mancipata, affectu piissimo & deuotione fidelissima adeundas. Inhæ-
fit porro fidibus pia ac religiosa traditio, ut cum minus liceret ipsa Sanctorum sepulchris condita cor-
pora tangere, sudarium vel aliquod aliud velum cism-
dem desuper admouerent. Quantam autem inde vir-
tutem haurirent eiusmodi vela sanctorum tumulis
c Li. 3. ep. 30. admota, abunde testatur B. Gregorius c Papa & d a-
d Ioan. Diac. lij.

in vita Greg. Quidquid non solum velamina atque pannicu-
lib. 2. c. 42. los, sed & vestimenta languentium ac defunctorum,
Greg. Turon. sacris altaribus, ubi essent reliquie martyrum suppo-
de glor. Mar. sita, ad restituendos incoluntati ægrotantes, & ad
cop. 28. vitam defunctos accepisse virtutem, apud fidelissi-
e Lib. 22. de mum testem Augustinum reperimus? qui ad argu-
Ciu. Dei c. 8. endam gentilium impietatem, complurium mira-
culorum suo tempore in Africa editorum catalogū
texuit; eandemque gratiam floribus, qui iisdem sacra-
rum reliquiarum loculis admoueri consueuerunt,
imperiiri solitam, pluribus idem monstrat exemplis.
Et quod magis est, nō tantum sudaria & semicinctia,
vela-

P R A E F A T I O .

velamina, vestes, flores & frôdes, & si quæ alia sacris
admodum reliquijs, tantâ operandi miracula vim con-
sueueré, sed & ipse puluis & situs, (quo ut accidit)
Sanctorum sepulchra quandoque obducuntur, vel
etiam circumasperguntur, eadem virtute prædicti fu-
re. Fidem horum integrum faciunt Patres ferè om-
nes; & in primis a Gregorius Nyssenus; qui de eius ^{a In Oratione.}
modi consuetudine pulueris colligēdi haec ait. *Si quis in laudē Ma-*
puluerem, quo conditorum, ubi martyris corpus quiescit, gni Theo.
obſitum est auferre permittat, pro munere puluis accipitur:
atque tanquam res magni pretij condenda terra colligitur.

De frequentibus autem eximijsque miraculis ex
collecto puluere circa Sanctorum sepulchra iacente,
diuina virtute fieri solitis, verax extat testis ^b Grego- ^{b Li. 3 Dial.}
rius Papa; qui fideli certaque attestacione refert, ex ^c cap. 17.
puluere collecto ex altaris crepidine, mortuum esse
reuocatum ad vitam. Complura quoque id genus,
& de his quæ ipse expertus est, scribit ^c Gregorius Tu-
zonensis. <sup>c Li. 2. de mi-
rac. S. Marta.
ca. 1. & alibi.</sup>

Sed enim eandem virtutem in exigua parte reli-
quiarum martyris, quæ in toto sit corpore, inesse, ^d Orat. 1. in
experimento testatur ^d Gregorius Nazianzenus; ubi
haec dicit de sanctis martyribus: *Quorum, inquit, corpo-*
ra idem possunt quod anime, sive manibus contrectentur,
sive honorentur; quorum vel solum sanguinis guttae, aut e-
xigua passionis signa idem possant quod corpora. Et e alibi:
Est adeo frequens horum lucte, certaminisque venera-
tio, ut exigui puluis, aut reliquia veterum obſium, totius
ad honorem sufficiant; & nonnullorum saltē appellatio-
nem, reliquiarum omnino expertem, scio certis locis inditā
esse pro toto martyre; que tamen eandem vim obtinuerit.
Orem prodigiosam! salutem offert sola recordatio.

Et quidem indè euenit, vt corpus vnius mar-
tyris in plures interdum partes diuidi soleret, re-
condique in diuersis altaribus; quæ sepulchra
sunt martyrum. Indè & fortasse accidit, vt cum
vnius eiusdemque martyris diuersis in locis re-

(4) liquæ

P R A E F A T I O.

Liquæ conditæ haberentur, & æquè ac si integrum corpus ubique horum locorum conditum esset, eadem miracula sint operatae: vnius eiusdemque martyris corpus diuersis in locis haberi dicatur. Toleralibilis error; cui non hominum impostura: sed exuberans diuina largitas præbuit occasionem dum quod ob virtutis præstantiam diuersis in locis sit vnius eiusdemque martyris erecta memoria, vel excitatum sepulchrum: quisque apud se corpus illius haberi est opinatus.

Quandoquidem ergo præpotenti Deo placuit electorum suorum non modò corpora, reliquiasque, sed & communia quæuis ijsdem admota, vilissima. que eorum tumulis inheretia (vt puluerem & sitem) tot tantisque salutiferis glorificate signis, vt quanta iam beatitudine eorum animæ in cælis fruantur liquidò attestaretur, quidni nos eos viisque ipsos ibidem triumphantes, tanquam promptissimos apud Omnipotentem intercessores ac potentissimos deprecatores fiducialiter audeamus, atque eorum suffragia imploremus? Faceant itaque aduersariorum co-

a Apud Rob. menta, Patrum a testimonij abunde passim diluta; Bellar. tom. meritoque sibi congratuletur Christianus ac Catholicus Orbis de SS. Reliquiarum abundantia; cum Lib. 1. 2. et 3.

quotquot singulorum reliquijs exornatas, singulis dicatas possideat Basilicas, totidem revera habeat & in cælis patronos eximios: & in terris protectores validissimos. Comprobat id ipsum D. b Chrysostomus, ad Rœ.

Lib. 3. Carm. iam B. Petri. Simile & Venantius Fortunatus, Christianus nobilis poëta: inter alia;

c Petrus. c Hic petra firma manens, c ille architectus habetur;

d Paulus. Surgit in his templum: quo placet ara Deo,

e facie hostili duo propugnacula præsunt.

f Quos fidei turres: Vrbs caput Orbis habet.

Sane

P R A E F A T I O .

Sanè quām hæc de protectione vrbis Romæ finit
vera, cum innumera penè vtriusque seculi extant ex-
empla, vnum B Gregorij Romani Pontificis sufficiat Lib. 7. ep. 33.
testimoniu, ex his qnæ experimento didicit; sic enim
scribit ad Rusticianam Patriciam: rogans ut Romā
veniret. Si gladios (inquit) Italæ bella formidatis, solicite
debetis aspicere, quanta B. Petri Apostolorum Principis in
hac vrbie protectione est, in qua sine magnitudine populi, & si-
ne adiutorijs militum, tot annos inter gladios illæ est Deo
auctore seruamur. Idem ferè memoratus Chrysostomo Tom. 3. hom.
mus de Sanctis Martyribus Iuuentino & Maximo; habita ipsorum
Nos (inquit) illos & columnas, & scopulos, & turres, &
candelabra, hanc immerito dixerimus Christi etenim Ec-
clesiam sicut columnæ sustinent: sicut turrem muniunt: sicut
scopuli vndarum spiritualium assalunt repellunt: sicut lu-
minaria tenebras impietatis discutiunt. Quām autem ni-
hil verius, post Iesum Christum redemptorem no-
strum (quem semper & vbi que supremum omnium
moderatorem ac defensorem agnoscimus ac profi-
temur) de Patronis huius inclytæ vrbis ac Diocæses
dici queat, nulus non prudens inter tot discrimina
& rerum varietates indicis facile aduertit.

Ceterū cum Tertio huic Tomo de Sanctorum
rebus præclarè gestis, è patronis aspiscendus esset
Præfus Reuerendissime: ad offerendum eum,
(iam studiosè recognitum, innumeris penè lo-
cis emendatum, plurimumque auctum) ac com-
mendandum R. T. P. multæ rationes cum me
impellerent, tum potissimum incitauit splendor in-
signium ac heroicarum virtutum tuarum; quæ toti
Oibi Catholico intantum sunt conspicuae: vt non
mihi opus sit iisdem decantandis hic multum immo-
rari. Sed enim earrundem clatitudine mitificè dele-
ctatus Pontifex Maximus, V. P. sublimem illâ Ponti-
ficalem Cathedram condescendere voluit: quippè qui
nisi summa & egregia queque sibi de T. R. pollicea-
tur; vnde & exiguo hoc munere honorem istum me-
ritis tuis dignissimum tibi congratulor ex intimo sa-
necordis affectu.) (5 D.

P R A E F A T T O.

Dominus noster IESVS CHRISTVS Princeps Pontificum, actotius Ecclesiæ caput, quæ tibi pro innumeris subitis periculis, ac immēsis pro eadem exantlatis laboribus, incompræhensibilia æternaque præmia præparauit, vestros pios conatus, ad sui nominis maiorem gloriam, multorumque salutem etiā atque etiam prosperet, secundetque iugiter. Coloniae Agrippinæ, è Monasterio nostro Carthusiensi, Anno à partu virginico, suprà sesquimillesimum centesimo tertio, postridic Assumptionis gloriissimæ Deiparæ Virginis MARIAE.

Reuerend. V. P.

obseruantissimus

Fr. Cornelius Graßius.

Annumeror Bibliotheca
Fratrum Capucinorum
Paderbornæ ..

INDEX